

استان کرمان

استان کرمان در جنوب شرقی ایران واقع شده و مرکز آن شهر کرمان است. مساحت این استان در حدود ۱۷۵۰۶۹ کیلومتر مربع می‌باشد و جمعیت این استان طبق سرشماری سال ۱۳۸۵ مرکز آمار ایران برابر با ۵۱۵،۱۱۴ نفر بوده‌است. ارتفاعات این استان از رشته کوه‌های مرکزی ایران چین خوردگی‌های آتشفشانی آذربایجان شروع می‌شود و تا بلوچستان امتداد دارد و دنباله آن چندین بار در فلات مرکزی به وسیله حوزہ‌های پست داخلی و کویر قطع می‌شود. رشته کوه‌های مرکزی در این منطقه دشت‌های وسیع استان را از یکدیگر جدا می‌سازند. این کوه‌ها به طور کلی ۲ رشته عمده هستند که از شمال غربی به جنوب شرقی کشیده شده‌اند و مهم ترین آن رشته کوه‌های بشاگرد کوهبنان است. این رشته کوه‌ها دنباله کوه‌های جنق و بیابانک هستند که تا کرمان و بم گسترش یافته‌اند. رشته دوم کوه‌هایی هستند که از یزد تا کرمان و چال جاز موریان کشیده شده‌اند و به موازات رشته اول امتداد دارند. استان کرمان دارای آب و هوای متنوعی است. مثلاً در قسمت‌های شمالی که نزدیک کویر است، آب و هوای خشک و کویری و در قسمت جنوبی آب و هوایی معتدل و دلپذیر دارد. بیشتر نقاط شهر کرمان با کوه احاطه شده‌است. کرمان شب‌های زمستانی بسیار سردی دارد. کوه‌های جوپار و پلوار و جفتان در جنوب و جنوب شرق کرمان در تمام طول سال برف دارند. متوسط مقدار باران در طول سال در کرمان معادل ۱۳۵ میلی متر است. به دلیل نزدیکی کرمان به کویر لوت، این شهر در تابستان گرم و در بهار دارای طوفانهای شن می‌باشد، ولی بطور کلی آب و هوای این شهر به نسبت خنک است.

فهرست مندرجات

[۱ - منبع](#)

منبع

[موسسه مطالعات ایران و اوراسیا](#)

رده‌های این صفحه: [ایران شناسی](#) | [تاریخ ایران](#) | [جغرافیای اسلامی](#)